

[Bøgholm.]

riet i verdenshavene tog dog først fast form ved dannelsen i København i 1902 af det internationale råd for havundersøgelser med professor Martin Knudsen som ledende navn.

I den tid, der kom, var der et nært samarbejde mellem de nordiske lande indenfor dette område, og det var på denne baggrund, man fra nordisk side gik til forhandlingerne i Washington. Jeg har det indtryk, at vor delegation i overordentlig høj grad fik at føle under disse forhandlinger, hvad det vil sige at repræsentere et land, der har gjort en indsats. Det vil være rimeligt også under debatten her at fremhæve, at der fra Amerikas side blev vist overordentlig forståelse overfor de synspunkter, der blev fremført af de nordiske delegationer i samarbejde med de øvrige europæiske delegationer, og det resultat, der nu forelægges det høje ting, er et resultat, som tinget kun kan være tilfreds med, der kan ikke være tvivl om, at det er en konvention, som kun kan gavne danske og nordiske interesser.

Det er sagt tidligere af den højtærede fiskeriminister, og det er sagt af foregående ordførere, at det er en konvention, der for os først og fremmest har interesse, for så vidt angår vort Grønlandsfiskeri. Når vi ser på det kort, der er vedføjet konventionen, vil man se, at underområde 1, der jo dækker Grønlands farvande, nok dækker den grønlandske vestkyst, men at det ikke dækker den canadiske østkyst, før vi når langt ned i Davisstrædet. Dette skyldes, at farvandede ved Canadas østkyst er så isfyldte, at der ikke under de nuværende forhold er eller kan være tale om at drive fiskeri, og det er derfor naturligt, at man har set bort fra at lade området også dække dette farvand. Danmark bliver kun repræsenteret i den ene underafdeling, og på grund af de økonomiske ofre, der må bringes, er dette utvivlsomt rigtigt. Men den danske delegations forslag, således som det foreligger nu som resultat af konferencen derovre, giver Danmark mulighed for at blive repræsenteret også i komiteerne for de andre underafdelinger; det er i så henseende rimeligt navnlig at tænke på fiskeriet under New Foundland, hvor der fiskes af fiskere fra så fjerne egne som Frankrig og Portugal, og hvor altså enhver mulighed for dansk fiskeri er sikret.

I den konvention, der således foreligger til ratifikation, er der meget positivt, og jeg kan ikke se, at der på noget område er noget negativt. Jeg skal derfor på mit partis vegne anbefale, at der stemmes for forslaget om at ratificere konventionen.

A. C. Normann: Vi ser sådan på det indenfor det radikale venstre, at der — ikke mindst fra dansk side — knytter sig meget store erhvervsøkonomiske interesser til en rimelig regulering af fiskeriet, navnlig den del af området, den nordligste del, som i stadig højere grad bliver den naturlige basis for dansk fiskeri.

Der er et spørgsmål, jeg gerne vil rejse, og det er, hvorledes reguleringen kan blive effektiv. Også i den henseende er det egnet til at skræmme, at Nordsøkonventionen som følge af enkelte landes modvilje ikke er trådt i kraft endnu. I korthed sagt oprettes der en såkaldt mellemfolkelig kommission for hele området, og en underkomité for hvert område står dernæst i rapport til kommissionen. Kommissionen kan foreslå eller formidle underkomiteernes forslag om mængdebegrænsning, mindstemål, forbud mod anvendelse af visse redskaber o. s. v., men den har ingen bestemmende myndighed, og foruden at der altså fordres de enkelte signatarmagters godkendelse af de enkelte forslag, må kontrollen efter min mening blive besværlig og ikke ligefrem problematisk. Derfor tror jeg, det vil være vigtigt, om man kan opnå, at fiskerne selv i princippet tilslutter sig de reguleringer, der her skal indføres.

FAO har jo haft observatører ved de tilrettelæggende møder, og jeg tror, det vil være en sund tanke at lade FAO overtage sekretariatet. Dels vil der sikkert kunne spares nogle penge derved, dels betyder FAOs medvirken, at FN på yderligere et håndgribeligt og praktisk område udover alle dem, der i forvejen er lagt ind under dets arbejdsområde, bliver den formidlende mellemfolkelige faktor.

Jeg vil gerne på mit partis vegne anbefale, at det foreliggende forslag til rigsdagsbeslutning vedtages.

Lynnerup Nielsen: Jeg kan indskrænke mig til på mit partis vegne at give tilslutning til forslaget til rigsdagsbeslutning om ratifikation af konventionen om fiskeriet i det nordvestlige Atlanterhav.

Fiskeriministeren (Knud Rée): Jeg takker de ærede ordførere for tilslutningen til den foreliggende konvention.

Der er rettet enkelte spørgsmål til mig. Det ærede medlem hr. Damsgaard spurgte, om man havde tænkt sig her i Danmark at nedsætte et rådgivende udvalg i henhold til artikel V. Det udvalg, vi nærmest har tænkt os at benytte i det praktiske arbejde, bliver